

13/12/1999

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΜΕ ΘΕΜΑ : "ΤΑ ΦΟΡΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΣ Ε.Ε. ΣΤΟ
ΕΛΣΙΝΚΙ"**

ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1999

Αναζητήστε τις ομιλίες του
προέδρου της Νέας
Δημοκρατίας στην βουλή,
σε περιοδείες και στα
όργανα του κόμματος. Το
αρχείο που έχετε στη
διαθεσή σας ξεκινάει από
τον **Απρίλιο του 1997**.

Α.ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε για τη σημερινή βιαστική και έκτακτη Συνέντευξη Τύπου. Βιαστική όσον αφορά την ειδοποίηση τη δική σας και αμέσως μετά την τοποθέτηση του Προέδρου θα έχετε τον λόγο.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Να σας ευχαριστήσω κατ' αρχήν για την παρουσία σας. Θα μου επιτρέψετε σε σχετική συντομία να παρουσιάσω κάποιες βασικές τοποθετήσεις στην αρχή και μετά θα είμαι ανοιχτός στις δικές σας ερωτήσεις.

Επιλέξτε ημερομηνία
καταχώρησης:

ΜΗΝΑΣ:

ΕΤΟΣ:

Αναζητήστε

Κυρίες και κύριοι είναι γεγονός που δεν επιδέχεται καμία αμφιβολία, ότι η χώρα μας τα τελευταία χρόνια δεν έχει συγκεκριμένη σταθερή και ως εκ τούτου αποτελεσματική εξωτερική πολιτική. Είναι βέβαιο ότι απουσιάζει ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός. Ένας σχεδιασμός που θα έπρεπε να έχει ξεκάθαρους εθνικούς στόχους.

Συρόμαστε δυστυχώς στην τακτική του "βλέποντας και κάνοντας". Δεν δείχνουμε να έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η εξωτερική πολιτική της, στα βασικά της χαρακτηριστικά, στις θεμελιώδεις προδιαγραφές της δεν μπορεί και δεν πρέπει να αλλάζει ούτε από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, ούτε από υπουργό σε υπουργό. Δεν έχουμε ως χώρα την πολυτέλεια αυτή.

Την ίδια στιγμή μάλιστα οι πολίτες μας έχουν ξεπεράσει, η κοινωνία είναι πιο μπροστά. Γιατί όλοι πλέον συνειδητοποιούν ότι υπάρχουν εθνικοί στόχοι στους οποίους όλοι μας και μπορούμε και πρέπει να συναινέσουμε.

Είχαμε επισημάνει έγκαιρα στην κυβέρνηση ότι όλοι μας, πολίτες και πολιτικοί οφείλουμε να συνεργαστούμε και να συναινέσουμε σε βασικούς εθνικούς στόχους, με σκοπό να κερδίσουμε στην κρίσιμη μάχη της Συνόδου Κορυφής του Ελσίνκι.

Ποιοί ήταν οι ελληνικοί εθνικοί στόχοι; Το είπαμε ξεκάθαρα από την πρώτη στιγμή, δυνατά και καθαρά. Και θέλω να το επαναλάβω. Μια ευρωπαϊκή και δημοκρατική Τουρκία είναι προς το συμφέρον μας. Δεν επιτρέπεται όμως να ανοίξουμε την πόρτα της Ευρώπης στην Τουρκία, αν η τελευταία δεν αναλάμβανε σοβαρές δεσμεύσεις απέναντι στη χώρα μας, ότι θα πάψει να είναι επεκτατική.

Δηλαδή προτεραιότητα για την Ελλάδα στο Ελσίνκι, ήταν η Τουρκία, ρητά και ξάστερα να αποσύρει τις όποιες διεκδικήσεις της σε ελληνικά νησιά και βραχονησίδες. Να

εγκαταλείψει ρητά και καθαρά, να αποσύρει τις όποιες διεκδικήσεις και από τα νησιά, αλλά και από συγκεκριμένες βλάβες της στις λεγόμενες γκρίζες ζώνες.

Με συγκεκριμένο τρόπο να αποσύρει τις απειλές της για χρήση βίας ή για απειλή χρήση βίας. Να δεσμευτεί εφ' εξής στο σεβασμό του διεθνούς δικαίου και των διεθνών Συνθηκών. Και επιτέλους οι εταίροι μας να δεσμευτούν για την απρόσκοπτη πορεία ένταξης της Κύπρου, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ανεξάρτητα από την επίλυση του Κυπριακού και μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο.

Πιστεύαμε ότι είχαμε τη διαπραγματευτική ικανότητα ώστε οι εθνικοί κόποι και οι θυσίες 25 ετών, επιτέλους να αποδώσουν. Σήμερα, ψύχραιμα και συνετά πρέπει να αποτιμήσουμε τα αποτελέσματα της Συνόδου Κορυφής στο Ελσίνκι, χωρίς θόρυβο, χωρίς επικοινωνιακό μακιγιάζ, χωρίς θριαμβολογίες, χωρίς ανούσιους πανηγυρισμούς να δούμε τι κερδίσαμε και τι χάσαμε, αν πρέπει να πανηγυρίζουμε, ή αν πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί, ή και ανήσυχοι.

Και θέλω εδώ να έρθω στα πιο συγκεκριμένα. Κυρίες και κύριοι το μόνο χειροπιαστό αποτέλεσμα, είναι ότι μόνοι μας ανοίξαμε την πόρτα της Ευρώπης στην Τουρκία, ενώ συνεχίζει να μιλά για γκρίζες ζώνες και να μας απειλεί με χρήση βίας.

Εγκαταλείψαμε πάγιες ελληνικές θέσεις της τελευταίας 25ετίας, όπως διαμορφώθηκαν από τις κυβερνήσεις Καραμανλή, Παπανδρέου, Μητσοτάκη τη στιγμή που θα μπορούσαν να αποδώσουν καρπούς. Πήραμε το κόστος όλα αυτά τα χρόνια και σήμερα που μπορούσαν να αποδώσουν οι κόποι, δώσαμε στην Τουρκία αυτό που ήθελε: την ευρωπαϊκή προοπτική.

Δεν κερδίσαμε όμως τίποτα το χειροπιαστό. Συνεχίζει στην ουσία να μας απειλεί με χρήση βίας. Συνεχίζει να μιλά για γκρίζες ζώνες. Συνεχίζει να διεκδικεί 151 νησιά και βραχονησίδες. Στην ουσία, στο Ελσίνκι επιτεύχθηκε με πανηγυρικό τρόπο η αναβάθμιση της Τουρκίας.

Από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προκύπτει, ότι η Τουρκία αποκομίζει άμεσα σημαντικά και καθαρά κέρδη. Ενώ η Ελλάδα παρά την ισχυρότατη διαπραγματευτική της βάση, υποχώρησε από τις πάγιες θέσεις της, χωρίς σίγουρα και ουσιαστικά ανταλλάγματα.

Δεν έγιναν δεκτοί οποιοιδήποτε όροι για την Τουρκία, αλλά ούτε και υπάρχουν τρεις ελληνικοί όροι. Η Τουρκία έγινε δεκτή υποψήφια χώρα, χωρίς οποιονδήποτε ειδικό όρο, ούτε στα κείμενα εμφανίζονται ως όροι, αλλά ούτε παρουσιάστηκαν έτσι στην Αγκυρα.

Ένα μείζον θέμα που θέλω να θέσω υπόψη σας. Μείζον θέμα συνιστά και η παράτυπη και μειωτική για το κύρος της χώρας επιστολή του Φιλανδού Πρωθυπουργού του κ.Λιπονέν, προς την τουρκική Κυβέρνηση, πέρα από τα γενικότερα θέματα που τίθενται, υπάρχει ένα ζήτημα πρωτόγνωρης μεθόδευσης που ακολουθήθηκε.

Υπήρξε δηλαδή ουσιαστικά διαπραγμάτευση πίσω από την πλάτη της ελληνικής αντιπροσωπείας με την Αγκυρα. Μοχλός της ήταν ακριβώς αυτή η επιστολή του Φιλανδού Πρωθυπουργού, στην οποία αμβλύνονται κατά τρόπο εντυπωσιακό -οι μόλις πριν από λίγο- ειλημμένες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Ούτε όροι -διευκρινίζει ο κ.Λιπόνεν- υπάρχουν για την Τουρκία, ούτε το 2004 είναι δεσμευτικό. Και εδώ προκύπτει ένα αποφασιστικό ερώτημα: γνώριζε η ελληνική κυβέρνηση το περιεχόμενο της επιστολής; Συναίνεσε στην αποστολή της; Την εκφράζουν οι διατυπώσεις της; Οι ερμηνείες που γίνονται, κι όχι μόνο από την τουρκική πλευρά, δεν επιτρέπουν αισιοδοξία.

Έρχομαι τώρα στα ελληνoturκικά. Η παράγραφος για τα ελληνoturκικά, είναι στην πραγματικότητα τμήμα των γενικών προϋποθέσεων που τίθενται για όλες τις υποψήφιες χώρες, οι οποίες τώρα καλούνται να "επιλύσουν" κάθε ανοιχτή συνοριακή διένεξη και τα συναφή προβλήματα με βάση το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Καμία ειδική πίεση, ή όρος προς την Τουρκία.

Τί σημαίνει αυτή ακριβώς η διατύπωση; Ότι ως προς τις ελληνoturκικές σχέσεις, για πρώτη φορά η Ευρώπη αποδέχεται τις πάγιες θέσεις της Τουρκίας. Και αυτό και με τη δική μας συμμετοχή, με τη δική μας συναίνεση.

Γιατί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο φαίνεται ν' αναγνωρίζει και εμμέσως να νομιμοποιεί τις τουρκικές εδαφικές διεκδικήσεις και να μας παραπέμπει σε διαπραγματεύσεις εφ' όλης της ύλης, χωρίς όρους και προϋποθέσεις για την Τουρκία. Κάτι που αποτελεί εδώ και δεκαετίες την πάγια θέση της Τουρκίας.

Δεν γίνεται πλέον αναφορά στους γνωστούς μας όρους. Δηλαδή στον σεβασμό του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών, στην ρητή παραίτηση της Τουρκίας από εδαφικές και άλλες διεκδικήσεις και στην σαφή απόρριψη της απειλής και της χρήσης βίας.

Και εδώ, τίθεται ένα καίριο ερώτημα. Όταν η Τουρκία θα παρουσιάσει τον κατάλογο των διεκδικήσεών της, συμπεριλαμβανομένων των λεγομένων γκρίζων ζωνών και της οχύρωσης των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου, πώς θα αντιμετωπίσει η κυβέρνηση την απαίτηση αυτή δεδομένου, ότι η Τουρκία θα έχει και την καταγεγραμμένη αποδοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ό,τι απομείνει, ορίζεται, κατά το Συμβούλιο, -υποτίθεται- να παραπεμφθεί στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης μετά από μια ολόκληρη 5ετία. Είναι ξεκάθαρο και από τις διατυπώσεις των συμπερασμάτων, αλλά και από την επιστολή Λιπόνεν ότι δεν αποτελεί προθεσμία, διορία αλλά απλή χρονική στιγμή νέας συζήτησης του θέματος. Μπορεί και να παραταθεί και μάλιστα έπ' αόριστον, χωρίς ουσιαστικές κυρώσεις για την Τουρκία. Σε κάθε περίπτωση πάντως, χωρίς αναφορά στην πάγια εξαίρεση, στην γνωστή ρήτρα ασφαλείας που έχουμε καταγράψει για τα ζητήματα ασφαλείας.

Πώς είναι δυνατόν κυριαρχικά μας δικαιώματα να τίθενται υπό νομική κρίση; Δηλαδή πώς είναι δυνατόν το δικαίωμα της οχύρωσης και ασφάλειας των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου, ή η ίδια η κυριαρχία στα 151 νησιά και βραχονησίδες, να τεθούν υπό την απόλυτη κρίση 15 ξένων δικαστών;

Έρχομαι τώρα στο Κυπριακό. Ως προς την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υπήρξε μία κατ' αρχήν πράγματι θετική εξέλιξη. Αν και στο κείμενο, πρέπει να πω, οι τελικές διατυπώσεις και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα ενδέχεται να ανατρέψουν την αποσύνδεση της επίλυσης του Κυπριακού από την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η κρίσιμη δέσμευση, αυτό που λέω κατ' αρχήν ως θετική εξέλιξη, είναι σφηνωμένη ανάμεσα σε μια φράση που συνδέει πάλι έμμεσα τις συνομιλίες της Νέας Υόρκης με την ένταξη, και το κυριότερο, σε ένα εξαιρετικά επικίνδυνο και ουσιαστικό νέο επιπρόσθετο όρο που επιχειρείται βέβαια να αποσιωπηθεί. Όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πάρει την απόφασή της για την ένταξη της Κύπρου, θα ληφθούν υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες.

Τέλος, ως προς τους λεγόμενους προενταξιακούς όρους, τον λεγόμενο Χάρτη Διαδρομής, το Road Map. Η κυβέρνηση έλεγε πριν από το Ελσίνκι, ότι επιθυμούσε ουσιαστική υποψηφιότητα της Τουρκίας και όχι συμβολική. Πέρα από τα γενικότερα ερωτηματικά που έχει εγείρει η θέση αυτή, υποτίθεται ότι επιδιωκόταν η συμπερίληψη ως όρων, τότε που υπήρχε το βέτο, των βασικών αρχών της διεθνούς κοινωνίας όπως η μη χρήση ή η μη απειλή χρήσης βίας.

Αυτό όχι μόνο δεν έγινε αλλά στην ουσία διατυπώθηκε ένας κατάλογος κερδών της Τουρκίας. Εάν θέλετε σε συγκεκριμένες ερωτήσεις να σας τον παρουσιάσω τον Road Map, δειγματοληπτικά λέω. Επαίνους για τις πρόσφατες θετικές εξελίξεις και τη σχετική πρόθεση της Τουρκίας να συνεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις. Την εξίσωσή της με τις άλλες υποψήφιες χώρες, που έχουν όμως ήδη προχωρήσει σε βάθος τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις.

Νέο πλαίσιο πηγών χρηματοδότησης, αναβάθμιση του πολιτικού διαλόγου με την Ευρωπαϊκή Ένωση κ.ο.κ., και η αναβάθμισή της -αυτό είναι καίριο- με την υιοθέτηση συνεταιρισμού ένταξης, το accession partnership, ενός δηλαδή προγράμματος υποστήριξης της προς την ένταξη που όμως -και αυτό θέλω να το υπογραμμίσω- υιοθετείται και ελέγχεται χωρίς δικαίωμα βέτου, με ειδική πλειοψηφία.

Είναι φανερό ότι η διαδικασία αυτή που ξεκινάει πλέον μετά το Ελσίνκι, χωρίς πραγματικά δεσμευτικούς όρους για την Τουρκία απέναντί μας, και η οποία θα υιοθετείται και ελέγχεται με ειδική πλειοψηφία ως προς τα περισσότερα θέματα, συνιστά ουσιαστική αποδυνάμωση των ελληνικών δυνατοτήτων.

Οι αναφορές στα ελληνοτουρκικά συνιστούν αλλαγή πορείας από την στάση που έχει κρατήσει με συνέπεια η χώρα επί 25 χρόνια και εμπεριέχει πολλούς κινδύνους υιοθέτησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση μιας στην πράξη και, κυρίως στα κρίσιμα

θέματα, πολιτικής από πλευράς επαναλαμβάνω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολιτικής ίσων αποστάσεων από την Ελλάδα και την Τουρκία, με κίνδυνο να μετατρέψει την πολιτική της λεγόμενης κοινοτικοποίησης των ελληνοτουρκικών σχέσεων σε επικίνδυνο ναρκοπέδιο.

Στην τελευταία συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κυβερνώντος κόμματος, ο Πρωθυπουργός διακήρυξε ότι δεν θα συμφωνήσουμε στην υποψηφιότητα της Τουρκίας παρά μόνο εάν υπάρξει έμπρακτο δείγμα καλής θέλησης από την Τουρκία. Όμως όπως συνοπτικά σας παρουσίασα, όχι μόνο δεν συνέβη αυτό, αλλά η Τουρκία στην ουσία εξακολουθεί να μας απειλεί με βία.

Επαναλαμβάνει ακόμα και μετά την Σύνοδο Κορυφής, ότι το Κυπριακό λύθηκε με την εισβολή και την κατοχή. Συνεχίζει να αμφισβητεί τα νησιά και τις βραχονησίδες και παραμένει αδιάλλακτη. Και εμείς ανοίξαμε την πόρτα της Ευρώπης στην Τουρκία και συμφωνήσαμε με τους εταίρους μας στην αποδοχή των πάγιων τουρκικών θέσεων και των εδαφικών διεκδικήσεων σε βάρος μας. Ανετράπη μια σταθερή πολιτική της ελληνικής πλευράς.

Και μπροστά σε αυτά τα νέα δεδομένα, θέλω να δηλώσω ότι είμαστε εξαιρετικά ανήσυχοι. Δυστυχώς, η κυβέρνηση αρνείται την πολιτική συναίνεση. Απορρίπτει μονίμως και με αστείο τρόπο την πρόταση για σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής.

Το λέω αυτό, γιατί πέρα από τις διαπιστώσεις, τις επισημάνσεις σε ό,τι αφορά την Σύνοδο Κορυφής όπου η δική μας αποτίμηση έχει πάρα πολύ μεγάλα ερωτηματικά. Το κρίσιμο ερώτημα είναι τι γίνεται από εδώ και μπρος. Μπαίνουμε σε ένα δύσκολο, ολισθηρό και με πολλούς κινδύνους, δρόμο. Και είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί στοιχειωδώς εθνική στρατηγική. Δεν έχουμε την πολυτέλεια ούτε της σπατάλης του χρόνου, ούτε της σπατάλης εθνικών δυνάμεων. Απαιτείται τεχνικός και μακροπρόθεσμος σχεδιασμός.

Γι' αυτό θέλω σήμερα να προτείνω την σύγκληση άμεσα Συμβουλίου πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ούτε μπορούμε να εφησυχάζουμε, ούτε κυρίως να υποτιμούμε τις δυσκολίες της νέας περιόδου. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας και είμαι στη διάθεσή σας.

κ.ΤΣΙΟΔΡΑΣ ("FLASH"): Κύριε Πρόεδρε, με δεδομένους τους συσχετισμούς που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις θέσεις τις οποίες είχαν εκφράσει σημαντικές χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Γαλλία, η Γερμανία, η Βρετανία, η Ισπανία κλπ. και όπως έφτασαν τα πράγματα, εσείς θα είχατε ασκήσει βέτο αν ήσασταν στη θέση του κ. Σημίτη; Θα λέγατε όχι δηλαδή στην ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Να ξεκαθαρίσουμε κάτι κ.Τσιόδρα. Το βέτο είναι η τελευταία προσφυγή. Το βέτο στην ουσία συνιστά αποτυχία μιας πολιτικής και καταφυγή στο τελευταίο μέσο άμυνας. Άρα το ζητούμενο δεν είναι να ασκήσεις βέτο. Το ζητούμενο είναι να έχεις μια πολιτική η οποία είναι σταθερή,

συνεπής, εκπέμπει τα σωστά μηνύματα με αποφασιστικότητα, επί μακρό χρόνο και πείθει.

Εδώ, τι έχουμε; Μια δραματική αλλαγή της πολιτικής σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα την απομάκρυνση, την πλήρη δηλαδή απομάκρυνση από αυτά που η ίδια είχε αποφασίσει πριν από δυο χρόνια μόλις, στη Σύνοδο Κορυφής του Λουξεμβούργου.

Και ισχυρίζομαι ότι αυτή η απομάκρυνση έγινε με την σχετική σιωπηρή συναίνεση της κυβέρνησης ή εν πάση περιπτώσει στην επιεικέστερη εκδοχή όχι με μια επίμονη πολιτική που θα επιχειρούσε να ανατρέψει, να αποτρέψει αυτή την μετακίνηση, αυτή την απομάκρυνση από εκείνες τις θέσεις.

Αυτό θα θεωρούσα άσκηση επιτυχούς εξωτερικής πολιτικής.

Και θέλω να σας πω και κάτι ακόμα. Δεν είναι βέβαια το ίδιο πράγμα, το ξέρω και το δέχομαι. Όμως ήσασταν παρών, ότι εμείς στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος όπου η αρχική διατύπωση του κειμένου που μας παρουσιάστηκε ήταν απαράδεκτη και ήταν περίπου με αυτήν που συμφωνήθηκε στη Σύνοδο Κορυφής. Περίπου.

Όχι μόνο αποτρέψαμε το να αποφασιστεί και να εκδοθεί εκείνο το κείμενο, αλλά τελικά επιβάλλαμε με σκληρή μάχη και με αντιθέσεις σημαντικές να κρατηθεί η επίσημη θέση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής του Λουξεμβούργου.

Δεν λέω ότι είναι το ίδιο πράγμα. Θέλω όμως να τονίσω, ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία να στέκεσαι σταθερά και επίμονα στις θέσεις σου, ιδίως όταν, όλα μα όλα, τα επιχειρήματα είναι υπέρ σου. Διότι το να δεσμευτεί μια χώρα, ότι θα σέβεται το Διεθνές Δίκαιο και τις Διεθνείς Συνθήκες, ότι δεν έχει εδαφικές διεκδικήσεις κατά άλλης χώρας και ότι δεν απειλεί με προσφυγή σε χρήση βίας είναι κ.Τσιόδρα τα αυτονόητα, κανονικά δεν έπρεπε να τα συζητάμε καν, είναι τα αυτονόητα για μια χώρα η οποία θέλει να της ανοίξουν την πόρτα της ευρωπαϊκής οικογένειας.

κ.ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ ("ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ"): Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε την πλήρη αντίθεσή σας που έχετε με την υπογραφή αυτής της Συμφωνίας και ήθελα να την αντιπαραθέσω με τις απόψεις που έχουν εκφράσει στελέχη με την ευρύτερη έννοια του συντηρητικού χώρου τα οποία ναι μεν δεν ανήκουν στη Νέα Δημοκρατία, αλλά επανειλημμένα τα έχετε καλέσει να ενταχθούν σ' αυτή.

Να αναφερθώ για παράδειγμα στον κ. Αβραμόπουλο που απένειμε συγχαρητήρια στον Πρωθυπουργό και στον υπουργό Εξωτερικών, στη δήλωση του κ. Σουφλιά που χαρακτηρίζει τη Συμφωνία θετική κλπ. Ένα σχόλιο, αν σας ενοχλεί, όταν μάλιστα πρόκειται για ένα μείζον θέμα και όχι για ένα δευτερεύον;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν μ' ενοχλεί τίποτα απ' όλα αυτά κ. Παντελάκη. Εγώ ξέρω, ότι σε ένα τέτοιο μεγάλο θέμα μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις ή αποχρώσεις απόψεων.

Το βέβαιον είναι ένα, εγώ σας παρουσιάζω τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, αυτή είναι η επίσημη θέση της Νέας Δημοκρατίας και σ' αυτήν επιμένουμε.

κ.ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ("ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"): Κύριε Πρόεδρε, αναφερθήκατε στις θέσεις του Κόμματός σας, νομίζω όμως ότι αυτές οι θέσεις έρχονται σε ευθεία αντίθεση με την απορρέουσα θα έλεγα ατμόσφαιρα που έχει δημιουργηθεί από τα Μέσα Ενημέρωσης.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω στο πλαίσιο αυτής της ατμόσφαιρας που έχει δημιουργηθεί, εμμένετε στην άποψή σας, ότι η παραμονή της κυβέρνησης στην εξουσία είναι επικίνδυνη για τον τόπο;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Είναι πολύ έξυπνα διατυπωμένη η δημοσιογραφική ερώτηση. Αλλά θα μου επιτρέψτε σήμερα να μείνω μόνο στα ζητήματα που αφορούν την εξωτερική πολιτική και την αποτίμηση των συμπερασμάτων του Ελσίνκι.

Εγώ εκείνο που θέλω να σας πω, είναι δεν ξέρω αν έχετε υπόψη σας ή αν είδατε όλοι την επιστολή Λίπονεν, την δημοσίευσε χθες πρωινή κυριακάτικη εφημερίδα. Θέλω να σας διαβάσω μόνο δύο μικρά αποσπάσματα.

Λέει ο κ.Λίπονεν προς τον κ.Ετσεβίτ: "Η αναφορά στις παραγράφους 4 και 9α -είναι αυτές για τα ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό- δεν σχετίζεται με τα κριτήρια ένταξης, αλλά μόνο με τον πολιτικό διάλογο". Άρα δεν είναι όροι.

Μετά, στην παράγραφο 4: "Η ημερομηνία 2004 σε σχέση με το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, δεν αποτελεί τη διορία για την ρύθμιση των διαφορών μέσω του Διεθνούς Δικαστηρίου, αλλά την ημερομηνία κατά την οποία το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επανεξετάσει την κατάσταση".

Και τέλος σε ό,τι αφορά το Κυπριακό στην ίδια επιστολή: "Η επίτευξη μιας πολιτικής συμφωνίας παραμένει ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όσον αφορά την ένταξη της Κύπρου όλοι οι σχετικοί παράγοντες θα ληφθούν υπόψη όταν το Συμβούλιο λάβει την απόφαση".

Τι σημαίνει αυτό; Όχι βέβαια μόνο οικονομικά κριτήρια, όπως εσφαλμένα ακούστηκε ο ισχυρισμός, σημαίνει κυρίως αυτό, το αν θα έχει προχωρήσει η διαδικασία επίλυσης του Κυπριακού και βεβαίως μοχλό πίεσης προς την πλευρά της Κυπριακής Δημοκρατίας να επιδεικνύει συνέχεια το πόσο διαλλακτική είναι.

κ.ΠΟΛΙΤΗΣ ("ΤΑ ΝΕΑ"): Κύριε Πρόεδρε, είπατε, ότι τα εθνικά θέματα είναι σε κρίσιμη στιγμή. Ζητάτε τη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών. Μήπως αυτό ενισχύσει την άποψή σας να στηρίξετε την υποψηφιότητα του Κωστή Στεφανόπουλου υπό την Προεδρία του οποίου ζητάτε να συγκληθεί το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών και μήπως αναστείλει εφ' όσον τα εθνικά είναι ιδιαιτέρως κρίσιμα για να ζητάτε τη Σύγκληση του Συμβουλίου τη διαφαινόμενη πρόθεσή σας να οδηγήσετε τη χώρα σε εκλογές;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Σας ευχαριστώ για την ερώτηση, αλλά

σήμερα δεν θα σας ικανοποιήσω, γιατί είναι -επιτρέψτε μου να το πω με όλο το σεβασμό- την θεωρώ εκτός θέματος.

Εγώ εκείνο που θέλω να σας πω είναι και θα επιμείνω. Αποτιμώ κατά βάση όχι επιτυχές το αποτέλεσμα του Ελσίνκι. Βεβαίως με μια κατ' αρχήν θετική αναφορά για το Κυπριακό υπό τις επιφυλάξεις που είπαμε. Στα ελληνοτουρκικά να σας το πω σε πολύ απλή γλώσσα, δώσαμε πάρα πολλά και δεν πήραμε σχεδόν τίποτα.

Αυτό από τη μια οδηγεί σ' αυτή την τοποθέτηση και από την άλλη αποδεικνύει και δικαιώνει τη θέση για εθνική στρατηγική, η οποία πώς θα γίνει, πώς θα επιτευχθεί στον αέρα; Μέσα από ένα Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής. Και πάντως μέσα σ' αυτό το πλαίσιο είναι πολύ χρήσιμη η συνάντηση των πολιτικών αρχηγών όχι τόσο για να αποτιμήσουμε το χθες.

Ξέρετε κ. Πολίτη, ότι εγώ είμαι άνθρωπος που κοιτάει μόνο μπροστά. Έγινε η αποτίμηση. Είδαμε και τις απαράδεκτες αυτές θριαμβολογίες που στην ουσία τι αποδεικνύουν; Στην ουσία αποδεικνύουν αίσθηση ότι τα πράγματα δεν πήγαν τόσο καλά και ενορχηστρώθηκε απλώς μια εντυπωσιακή πράγματι προπαγανδιστική ομοβροντία.

Εν πάση περιπτώσει αυτό που έγινε, έγινε. Το μεγάλο, το κρίσιμο ερώτημα είναι, τι γίνεται από εδώ και μπρος. Αυτό ακόμα και η κυβέρνηση μέσα στις θριαμβολογίες της το δέχεται. Τι θα γίνει από εδώ και μπρος που μπαίνουμε σε έναν εφ' όλης της ύλης πολιτικό διάλογο για όλα τα θέματα που χαρακτηρίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση πια και με δική μας συναίνεση συνοριακές διενέξεις.

Και εκεί επιμένω, πέρα από την δικαίωση για το τι έγινε μέχρι τώρα, είναι ύψιστη εθνική προτεραιότητα να εξασφαλίσουμε όρους εθνικής στρατηγικής μακρόπνοους.

κα ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ ("ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ"): Κύριε Πρόεδρε, θα αφήσω τα συγκυριακά και τα μικροκομματικά και θα σας ρωτήσω το εξής: αν κληθείτε εσείς να χειριστείτε αυτή την απόφαση, να κληθείτε εσείς να κάνετε αυτές τις δύσκολες, όπως είπατε, διαπραγματεύσεις που θα γίνουν έτσι κι αλλιώς, ποιός θα είναι ο στόχος σας, τι θα αποδεχθείτε, τι θα προσπαθήσετε ενδεχομένως να αλλάξετε, ποιός τελικά θα είναι ο στόχος σας μέσα απ' αυτή την διαπραγμάτευση τουλάχιστον μέχρι το 2004;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Τρία πράγματα μπορώ να σας πω. Το πρώτο που θα έκανα, είναι, θα έπαιρνα την πρωτοβουλία για τη σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής με χειρονομίες και ουσιαστικό διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις για να φτάσουμε σε έναν μίνιμουμ κοινό τόπο που πρέπει να προωθήσουμε όλοι μαζί. Το θεωρώ *sin equa non*.

Το δεύτερο είναι, ότι θα επιχειρούσα έστω και τώρα να επιμείνω στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους εταίρους για τις απόψεις μας. Και το λέω αυτό, διότι εγώ πιστεύω και σας παροτρύνω τουλάχιστον να προβληματιστείτε, αν δεν μπορώ να σας πείσω, ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια και εμείς

διαπραγματευόμαστε και συζητάμε με Ευρωπαίους και ξέρουμε και ποιο είναι το αρχικό πλαίσιο και πού μπορεί να φτάσει κανείς.

Εγώ θα σας πω, ότι στην πρόσφατη συνεδρίαση στο Ελσίνκι του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος η τοποθέτηση βασικών παιχτών του ευρωπαϊκού συστήματος και σήμερα πρωθυπουργών ήταν, δεν λέω από πρόθεση, αλλά πάντως αρνητικοί σ' αυτά που ζητούσαμε. Μετά από 8ωρη συζήτηση, αγωνιώδη, βασανιστική προσπάθεια έγινε δεκτό αυτό που θέλαμε.

Και το τρίτο που είναι ίσως η μόνη ηλιαχτίδα αισιοδοξίας σ' αυτά που λέμε, είναι, ότι όπως ξέρετε, μάλιστα το άκουσα σε ένα σχολιασμό γύρω από όσα έγιναν στο Ελσίνκι. Όσα έγιναν στο Ελσίνκι είναι πολύ σημαντικά είτε το θετικό, είτε τα επικίνδυνα και αρνητικά, αλλά δεν είναι γραμμένα σε μάρμαρο που σημαίνει, **ότι δεν αποτελούν την απόλυτη δέσμευση.**

Όπως άλλαξε το Λουξεμβούργο δυστυχώς και με δική μας έμμεση συνεννοχή ή συναίνεση, έτσι μπορεί σε ένα βαθμό τουλάχιστον να μεταβληθούν τα δυσμενή δεδομένα τουλάχιστον σε ότι αφορά τα καθαρά ελληνοτουρκικά θέματα.

Π.ΛΑΜΨΙΑΣ ("ΒΗΜΑ"): Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται ότι η κυβέρνηση, τουλάχιστον όπως η ίδια έχει οριοθετήσει τους στόχους της, λέει και σήμερα ότι κατάφερε να τους εξασφαλίσει, να τους επιτύχει. Τούτου δοθέντος, ο κ.Σημίτης φαίνεται να αποδέχεται την πρόκληση των πρόωρων εκλογών και μάλιστα για πρώτη φορά τις τελευταίες δέκα μέρες, δύο φορές, βάζοντας στο παιχνίδι της προεκλογικής συζήτησης, μίλησε για εκλογές 26 Μαρτίου.

Τώρα είναι η σειρά σας να απαντήσετε αν τουλάχιστον μέσα σ' αυτό το προεκλογικό παιχνίδι θα θέσετε και τα εξωτερικά θέματα.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Λάμψια έχω ξεκαθαρίσει πολύ καιρό τώρα, ότι σ' αυτό το παιχνίδι εμείς δεν θα μπορούμε και θα ξεκαθαρίσουμε την άποψή μας τον κατάλληλο χρόνο. Κάνω ήδη παράβαση μ' αυτά που σας λέω, σε σχέση με το πλαίσιο της σημερινής συζήτησης. Όμως, το κάνω γιατί θέλω να σας θέσω υπόψιν μία παράμετρο.

Είπατε ότι η κυβέρνηση αποτιμά ως επιτυχία το Ελσίνκι. Πέρα από την παρουσίαση που σας έκανα, επιτρέψτε μου να κωδικοποιήσω με τρία λόγια. Τί κέρδισε η Τουρκία απ' το Ελσίνκι. Τον χαρακτηρισμό της ως υποψηφίας χώρας. Ενα. Δεύτερον, την **συμμετοχή της στον διπλωματικό και αμυντικό σχεδιασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέρα από τα οικονομικά οφέλη.**

Τρίτον, καμία δέσμευση απ' την πλευρά της Τουρκίας για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Άλλωστε οι δηλώσεις του Τούρκου Πρωθυπουργού είναι εύγλωττες, παραμένουμε στις θέσεις μας δύο χωριστά κράτη είπε.

Τέταρτον, αναγνώριση για πρώτη φορά σε κοινοτικά κείμενα η ύπαρξη συννοριακών διαφορών με την Ελλάδα, **πέρα δηλαδή**

της **υφαλοκρηπίδας**. Και πέμπτον, σύσταση της Ευρώπης για επίλυση των διαφορών αυτών με διάλογο, εφ' όλης της ύλης διάλογο, θέση που όπως ξέρετε παγίως προωθεί επίμονα η Τουρκία.

Εκτον, τη δυνατότητα προσφυγής στο **Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης** αυτών των διαφορών, δηλαδή επαναλαμβάνω, 15 δικαστές θα αποφασίσουν πιθανόν αν τα νησιά, οι βραχονησίδες, είναι ή δεν είναι ελληνικά. Έχει πολύ μεγάλη σημασία ότι στο θέμα του Διεθνούς Δικαστηρίου δεν επανελήφθη ρητά, δυνατό, ξεκάθαρα, η ρήτρα ασφαλείας που όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις έχουν θέσει.

Τι πήραμε εμείς; Για να κάνουμε μια κωδικοποίηση. Για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προβλέπεται ότι με την ολοκλήρωση των προενταξιακών διαπραγματεύσεων η Κύπρος θα μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ασχέτως της επίλυσης του πολιτικού προβλήματος. Αυτό το αποτιμούμε κατ' αρχήν ως θετικό.

Αυτό είναι το θετικό για μας. Δηλαδή ακόμα και σε ισοζύγιο να τα βάλετε, η Τουρκία παίρνει πολλά και σημαντικά οφέλη, εμείς μια κατ' αρχήν θετική δήλωση για το Κυπριακό, αλλά εξαιρετικά δυσμενές πλαίσιο ή αν θέλετε και πολύ ασαφές πλαίσιο σε ότι αφορά τα ελληνοτουρκικά.

Π.ΛΑΜΨΙΑΣ ("ΒΗΜΑ"): Αν μου επιτρέπετε, εγώ άλλο ρώτησα. Η κυβέρνηση καλώς ή κακώς λέει ότι πέτυχε κάτι και φαίνεται ότι θα χρησιμοποιήσει ακριβώς τα εξωτερικά θέματα σε προεκλογική περίοδο. Αυτό ρωτάω. Θα κάνετε και εσείς το ίδιο από την ανάποδη; Δηλαδή, θα θεωρήσετε ότι δεν πέτυχε, άρα είναι ένα θέμα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην προεκλογική περίοδο;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Λάμψια, είμαι πεπεισμένος και σας έχω αποδείξει, ότι δεν εμπλέκω τα εθνικά θέματα, ούτε τον τρόπο που τα προσεγγίζουμε, με τρόπο μικροπολιτικό. Το τί κάνει η κυβέρνηση είναι δικός της λογαριασμός. Θα έρθει η ώρα να επικριθεί επί πολιτικών χειρισμών.

Σήμερα, δεν μιλώ για εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις. Θεωρώ τα όσα συνέβησαν στο Ελσίνκι και αυτά που διανοίγονται μπροστά μας ως προοπτικές και ως κίνδυνοι ως μείζον θέμα, γι' αυτό και σας ζήτησα εσπευσμένως να κάνουμε αυτή την συνάντηση σήμερα.

κα ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ("ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ"): Κύριε Πρόεδρε είπατε ότι τα όσα συμφωνήθηκαν δεν είναι γραμμένα σε μάρμαρο και ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια. Ερμηνεύοντας αυτή σας την τοποθέτηση, σημαίνει αυτό ότι αν εσείς κερδίσετε τις εκλογές τον Μάρτιο, στην επόμενη Σύνοδο στην Λισσαβόνα θα επιχειρήσετε να επαναδιαπραγματευτείτε τα όσα συμφωνήθηκαν στο Ελσίνκι;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν μπορώ να σας πω ότι μπορώ να τα ανατρέψω μέχρι την Λισσαβόνα. Σας εδήλωσα ποια πολιτική πρέπει να ακολουθήσουμε και η πολιτική θα είναι αυτή της μείωσης, της άμβλυνσης των κενών, των ασαφειών και των κινδύνων και της διαμόρφωσης πεποίθησης στους

Ευρωπαίους εταίρους, ότι πρέπει το πλαίσιο να είναι αποσαφηνισμένο σε σχέση με τις πάγιες θέσεις μας περί σεβασμού στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες, για την παραίτηση από την χρήση βίας και για την αποποίηση των βλέψεων, των διεκδικήσεων σε κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Αυτή είναι η πολιτική μας. Το πότε θα το πετύχουμε, δεν μπορώ να σας το πω. Δεν μπορώ επίσης να σας δεσμευτώ εκ προοιμίου, γιατί δεν είναι αυτή η πολιτική σχολή στην οποία ανήκω εγώ, υπόσχεση πόσα θα επιτύχουμε. Είναι δυσμενής η εξέλιξη για τα ελληνοτουρκικά. Υπάρχουν όμως περιθώρια να βελτιώσουμε αρκετά πράγματα.

κα ΑΔΕΛΙΝΗ ("ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ"): Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα τη δική σας εκτίμηση σε ότι αφορά το κυπριακό. Γιατί δεν έχει γίνει καμία αναφορά στην παρουσία στρατευμάτων κατοχής στην Κύπρο;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν σας είπα -εάν απευθύνετε το ερώτημα σε εμένα- ότι αποτελεί την καλύτερη δυνατή τοποθέτηση στο ζήτημα. Θεωρώ κατ' αρχήν θετικό ότι υπάρχει μια διατύπωση που αποσυνδέει την ενταξιακή πορεία της Κύπρου από το πρόκριμα της πολιτικής λύσης. Βεβαίως και αυτό με τις επιφυλάξεις που σας είπα από εκεί και πέρα.

Πέραν τούτου δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι υπάρχουν πολλά ακόμα ζητήματα και στην σχέση με την Κύπρο, που συνιστούν μια σταδιακή διολίσθηση αντιμετώπισης Ελλάδας-Τουρκίας, αλλά και του θέματος της Κύπρου, με την τακτική των ίσων αποστάσεων.

Και εδώ το θέμα δεν είναι να επικρίνουμε τους εταίρους, που και εάν ακόμα το κάναμε δεν έχει καμία σημασία. Σημασία έχει τί κάναμε εμείς ή τί κάνουμε από εδώ και μπρος εμείς, για να μην φτάνουν εκεί τα πράγματα. Επιμένω δηλαδή ότι δεν έχουμε αξιοποιήσει ένα πολύ μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα: Το "ευρωπαϊκό χαρτί", που άλλωστε συνιστούσε τον κύριο λόγο, το βασικό επιχείρημα, τον πρωτεύοντα στόχο της στρατηγικής Καραμανλή για την ένταξη.

κ.ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ("ANTENNA"): Κύριε Πρόεδρε, με δεδομένο ότι είπατε ότι ο όρος συνοριακές διαφορές είναι ένας γενικός όρος που χρησιμοποιείται παγίως στα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλες τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες και επίσης με δεδομένη την ελληνική θέση που διετύπωσε ο Πρωθυπουργός, ότι η μόνη διαφορά είναι η υφαλοκρηπίδα, αναρωτιέμαι γιατί θα πρέπει η Ελλάδα να κάτσει να συζητήσει με την Τουρκία τις διαφορές που εγείρει η Τουρκία κατά καιρούς.

Δεν θα μπορούσε να συνεχίσει την ίδια πολιτική δηλαδή να μην συζητάει αυτά τα θέματα που θέτει η Τουρκία;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Παναγόπουλε, το θέμα είναι ότι πράγματι ο Πρωθυπουργός είπε ότι η μόνη διαφορά είναι η υφαλοκρηπίδα και αυτό ορθώς το είπε, με τη διαφορά συνυπέγραψε ένα κείμενο, βάσει του οποίου **αναγνωρίζει συνοριακές διαφορές και μάλιστα εκτός πλαισίου.**

Θέλω να σας ξεκαθαρίσω κάτι κ.Παναγόπουλε και σε όλους

σας. Εμείς δεν είπαμε ποτέ όχι στο διάλογο με την Τουρκία. Είπαμε ναι στο διάλογο, δεν το συνδέω τώρα μόνο με το Ελσίνκι, υπό κάποιες προϋποθέσεις. Ποιές είναι οι προϋποθέσεις που περιγράφουν αυτό το πλαίσιο; Μην τα επαναλαμβάνω, τα ξέρετε. Διεθνές δίκαιο και διεθνείς συνθήκες.

Αυτό είναι σημαντικό. Η αναφορά στον χάρτη του ΟΗΕ δεν λέει πολλά πράγματα, γιατί και εκεί η παραπομπή είναι σε διαπραγματεύσεις. Η αναφορά στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες είναι πολύ πιο συγκεκριμένη, διότι θα συμπεριλάμβανε και τις συνθήκες που καθορίζουν τα σύνορα, Λοζάννη, Παρισίων και το δίκαιο της θαλάσσης. Είναι πολύ καίριο αυτό το σημείο.

Άρα, υπό αυτούς τους όρους και προϋποθέσεις και διάλογος μπορεί να γίνει με την Τουρκία, με σαφείς όρους και προϋποθέσεις, αλλά και βεβαίως η ένταξη, ο χαρακτηρισμός της ως υποψήφιας χώρας. Εμείς δεν είπαμε ότι δεν θέλουμε την Τουρκία στην Ευρώπη, αλλά πρέπει η Τουρκία να λάβει το μήνυμα, ότι πρέπει να συμπεριφέρεται ως ευρωπαϊκή χώρα για να της ανοίξει η πόρτα και αυτό το μήνυμα δεν εδόθη.

Βεβαίως πιθανώς να είχαμε πιέσεις και είχαμε και είναι γνωστά αυτά, αλλά το θέμα είναι σε μια κρίσιμη τέτοια περίπτωση τι πολιτική κάνεις και ποιούς μπορείς να πείσεις και να επηρεάσεις. Και επαναλαμβάνω, ότι συνιστά αντίφαση από τη μια να λες ότι το μόνο ανοιχτό θέμα είναι η υφαλοκρηπίδα, που είναι σωστή θέση και από την άλλη να έχεις συνυπογράψει ένα κείμενο, που άνευ πλαισίου, με πλήρη ασάφεια, αναγνωρίζεις ή συναποδέχεσαι ότι υπάρχουν συννοριακές διαφορές που πρέπει να επιλυθούν στην ουσία με πολιτικό διάλογο.

κ.ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ("ΒΡΑΔΥΝΗ"): Κύριε Πρόεδρε γιατί θεωρείτε ότι η υπογραφή του κειμένου από την πλευρά της Ελλάδας σημαίνει και αποδοχή ή συναποδοχή και αναγνώριση συννοριακών διαφορών;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Μα αγαπητέ μου κ.Μελισσόπουλε γιατί το λέει καθαρά. Έχετε το κείμενο στα χέρια σας; Εγώ το έχω μπροστά μου και δεν θέλω να σας κουράζω διαβάζοντας αγγλικά, αλλά αναφέρεται σε συννοριακές διαφορές και άλλα συναφή θέματα. Και αυτά, επαναλαμβάνω κ.Μελισσόπουλε, εκτός πλαισίου, χωρίς προϋποθέσεις. Δυο λοιπόν τα κακά μέχρι τώρα.

Και το τρίτο κακό, σε απευθείας πολιτικό διάλογο εφ' όλης της ύλης. Παγίως το θέλει αυτό η Τουρκία. Ούτε καν απευθείας αναφορά στο Διεθνές Δικαστήριο για το οποίο υπάρχουν κάποιες άλλες επιφυλάξεις -σας τις είπα- κυρίως σε σχέση με την ρήτρα ασφαλείας, τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, αλλά εν πάση περιπτώσει θα ήταν προτιμότερη η απευθείας προσφυγή στο δικαστήριο, παρά σε ένα πολιτικό διάλογο με ανοιχτή όλη την ατζέντα.

Ποια είναι η ατζέντα των ελληνοτουρκικών θεμάτων κ.Μελισσόπουλε; Μονομερείς διεκδικήσεις της Τουρκίας, που σταδιακά, διαχρονικά προσθέτει. Ποια διαφορά αναγνωρίζουμε εμείς; Μια. Την υφαλοκρηπίδα. Πώς λοιπόν

μιλούμε για συνοριακές διαφορές και άλλα συναφή θέματα;

Μ.ΣΠΥΡΑΚΗ ("STAR"): Κύριε Πρόεδρε, χαρακτηρίσατε το αποτέλεσμα του Ελσίνκι όχι επιτυχές κι έτσι μου δίνετε την ευκαιρία να σας ρωτήσω αν αυτό το όχι επιτυχές αποτέλεσμα, μας οδηγεί σε ένα μη πόλεμο, όπως έλεγε και κάποιος απών πολιτικός.

Και για να το εξειδικεύσω, όταν η Τουρκία προσέρχεται στις διαπραγματεύσεις με βάση τη δεδομένη θέση ότι κάθε ανοιχτή συνοριακή διένεξη και τα συναφή προβλήματα θα επιλυθούν με βάση το Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, δεν ακυρώνει στην πράξη το *casus belli* της τουρκικής Εθνοσυνέλευσης; Δεν ακυρώνει στην πράξη την αδιαλλαξία της διαπραγμάτευσης στο Κυπριακό;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Όχι κατ' ανάγκη. Εκείνο που λέμε κα Σπυράκη είναι το εξής και στοιχειοθετώ τώρα το μη επιτυχές. Κατ' αρχήν δεν με ενδιαφέρει σε τέτοια θέματα, αποφεύγω σε τέτοια θέματα να καταφεύγω σε βαρείς χαρακτηρισμούς ή σκληρές εκφράσεις, δεν έχουν νόημα. Σημασία έχει τι μπορεί να χτίσουμε μαζί για το από εδώ και μπρος. Είμαι όμως υποχρεωμένος υπεύθυνα και αντικειμενικά να σας πω ότι με εξαίρεση την αναφορά στο Κυπριακό όπως είπαμε πριν, τα άλλα είναι δυσμενή. Και νομίζω σας το καλύπτω απόλυτα.

Τώρα, δεν μπορεί να πειστεί κανείς ότι συνιστά απομάκρυνση από τις πάγιες θέσεις της Τουρκίας αυτές οι έμμεσες αναφορές περί ειρηνικής επίλυσης των προβλημάτων. Αυτά έχουν γραφτεί, έχουν επωθεί πολλές φορές, η ίδια η Τουρκία λέει "μα εγώ δεν έχω διεκδικήσεις, δεν έχω επεκτατικές διαθέσεις". Όμως θέτει τα ζητήματα. Και όπως ξέρετε επανειλημμένα έθεσε ζήτημα προσφυγής στη βία, τέσσερις φορές τα τελευταία τρία χρόνια: Ιμια, στην περίπτωση των S-300, στην περίπτωση Οτσαλάν και στην περίπτωση του αναφαίρετου δικαιώματος της επέκτασης των χωρικών υδάτων.

Λοιπόν, το ζήτημα είναι ότι συρόμαστε τώρα, ή εμφανιζόμαστε να συρόμαστε με την συναίνεση όλων των Ευρωπαίων και ημών, με ταυτόχρονο κέρδος για την Τουρκία την αναγνώρισή της ως υποψήφιας χώρας, σε έναν εφ' όλης της ύλης πολιτικό διάλογο, τον οποίο ουδέποτε θελήσαμε παρά μόνο κάτω από κάποιες πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Προϋποθέσεις, που δεν υπάρχουν. Και αυτό συνιστά λάθος, συνιστά ατόπημα και ανοίγει πιθανότατα δυσμενείς προοπτικές.

Κ.ΤΖΟΑΝΟΣ ("ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ"): Κύριε Πρόεδρε, σήμερα είμαστε πια στην άλλη μέρα, έχουμε την απόφαση, έχουμε τη συμφωνία. Μήπως το τι θα ξημερώσει για μας εξαρτάται και από το πως θα χειριστούμε τα επιμέρους θέματα αυτής της απόφασης του Ελσίνκι;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία σε αυτό. Γι' αυτό και βλέπετε ότι ένας από τους λόγους που κάνουμε αυτή τη συνέντευξη, δεν είναι μόνο η αποτίμηση την οποία οφείλαμε να κάνουμε, αλλά και η αγωνία για το τι γίνεται από εδώ και μπρος.

Και προϋπόθεση γι' αυτό το από εδώ και μπρος, είναι να βρούμε τα σημεία στα οποία θα έχουμε μια κοινή εθνική πολιτική. Όπως είδατε επανειλημμένα η εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης παλινωδεί και υποχωρεί.

Και εν πάση περιπτώσει να μην το προσδιορίσουμε μόνο σε αυτή την Κυβέρνηση. Έχουμε δει τα τελευταία χρόνια μετακινήσεις σημαντικές στην εξωτερική πολιτική. Εγώ το θεωρώ -και νομίζω η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών συμφωνεί μαζί μου σε αυτό το σημείο- αυτό ανεπίτρεπτη πολυτέλεια για μια χώρα σαν την Ελλάδα, που έχει συγκεκριμένο πρόβλημα και δέχεται συγκεκριμένη πίεση και απειλή.

Πιστεύω ότι μπορούμε να πετύχουμε εθνική στρατηγική. Πιστεύω ότι είναι ώριμες οι συνθήκες. Πιστεύω ότι το θέλει η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, ασχέτως ποιες είναι οι προτιμήσεις του καθενός εκλογικές ή πολιτικές. Είναι καίριο.

κ.ΠΑΛΙΚΑΡΗΣ ("ΗΜΕΡΗΣΙΑ"): Κύριε Πρόεδρε, παρατηρώ ότι χρησιμοποιείτε πολύ προσεκτικές διατυπώσεις στην κριτική σας, λέτε ότι είναι μη επιτυχής, δυσμενής η εξέλιξη. Έχουμε όμως παρακολουθήσει το Σαββατοκύριακο πολλές εκτιμήσεις από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, αναφέρω ενδεικτικά ακούσαμε περί εθνικής ήττας, αγοραία πολιτική.

Και ακούσαμε και εκτιμήσεις από την πλευρά της κας Μπακογιάννη για παράδειγμα ότι η συμφωνία κινείται γενικά σε μια σωστή κατεύθυνση. Αισθάνεστε ότι δεν σας υπονομεύουν -την επίσημη θέση όπως διατυπώσατε- οι διαφορές αυτές;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Καθόλου. Να σας το ξεκαθαρίσω για μια ακόμα φορά. Αυτά που σας λέω εγώ είναι οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Από εκεί και πέρα φραστικά, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν μπορεί να κινείται ο καθένας ακριβώς στην ίδια διατύπωση. Και μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις να υπάρχουν και μικροαποχρώσεις. Εγώ ουσιαστική απόκλιση από αυτά που σας παρουσίασα, δεν είδα πουθενά από στέλεχος της παράταξής μας.

Σε κάθε περίπτωση όμως το θέμα δεν είναι το φραστικό, έχει όμως σημασία να σας πω ότι ως Πρόεδρος Κόμματος βεβαίως έχω διπλή υπευθυνότητα, να διαλέγω πολύ προσεκτικά τις λέξεις. Και το κάνω αυτό λόγω εθνικής ευθύνης.

Φανταστείτε εάν μια κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας έφερνε αυτή την απόφαση από Σύνοδο Κορυφής, τι θα έκανε το σημερινό κυβερνών Κόμμα ως αντιπολίτευση. Εγώ πρέπει να σας ξεκαθαρίσω ότι "περί προδοσιών και μειοδοσιών" κ.λ.π., μου είναι απεχθή, τα θεωρώ ότι ανήκουν στο παρελθόν.

Εγώ πιστεύω ότι μπορούμε να είμαστε όλοι εποικοδομητικοί. Για να είμαστε όμως εποικοδομητικοί, πρέπει να κάνουμε και μια ξεκάθαρη και σαφή αποτίμηση των δεδομένων. Εδώ λοιπόν επαναλαμβάνω ότι δεν ήταν επιτυχές κυρίως σε ό,τι αφορά τα ελληνοτουρκικά, ανοίγει πιθανόν ασκό του Αιόλου.

Και βεβαίως θέλω να εκφράσω μια και μου το θίξατε, τη λύπη

μου, διότι στην αδυναμία της η Κυβέρνηση επέλεξε τον εύκολο δρόμο: να ενορχηστρώσει μια προπαγανδιστική θριαμβολογία, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα.

κ.ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, την ώρα που εσείς μιλάτε για Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, η Κυβέρνηση μιλάει για μιζέρια της Αντιπολίτευσης που δεν μπορεί να δει ξεκάθαρα την πραγματικότητα. Πρακτικά, τί θα μπορούσε να αποκομίσουμε από ένα Συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών, πέρα από την καταγραφή των διαφορών μεταξύ Κυβέρνησης Αντιπολίτευσης και μια καινούργιας έντασης στα εθνικά θέματα;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν πιστεύω ότι με την τοποθέτηση που κάνω και σήμερα και όλο τον καιρό, ότι προσθέτω από την πλευρά μου ένταση στα εθνικά θέματα. Ισα-ίσα το αντίθετο συμβαίνει. Δημιουργική πρόταση κάνω και ακόμα και η κριτική που ασκώ είναι εποικοδομητική.

Εγώ πιστεύω ότι βεβαίως θα δημιουργούσε οφέλη. Διότι όποιες εύκολες και αυθαίρετες αποστροφές μπορεί να χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση στον πολιτικό της λόγο σαν αυτές που αναφέρατε, δεν μπορεί κι εκείνη να μην καταλαβαίνει -κι αν δείτε πίσω από αυτά που δηλώνονται, το καταλαβαίνει πολύ καλά- ότι έχουμε μπροστά μας ένα πολύ δύσκολο και επικίνδυνο δρόμο.

Είναι ένα από τα προκρίματα γι' αυτήν να καταλάβει ότι είναι ανάγκη να βρούμε όρους εθνικής συνεννόησης, όχι για να πούμε μπράβο ο ένας στον άλλον, αλλά για να ξεκαθαρίσουμε την πολιτική μας από εδώ και μπρος. Γιατί η πολιτική που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα, δεν ήταν αποτελεσματική.

Εγώ έχω να σας πω ότι η πολιτική των μονομερών χειρονομιών καλής θέλησης της λεγόμενης "διπλωματίας των σεισμών", έχει πολύ να κάνει με τη διολίσθηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις θέσεις του Λουξεμβούργου στο Ελσίνκι. Έχει λοιπόν σημασία αν όλες οι πολιτικές δυνάμεις μπορούν να συντονίσουν την εθνική προσπάθεια και την πολιτική.

Και να σας προσθέσω και κάτι ακόμα. Τη μάχη που δώσαμε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και την κερδίσαμε με σαφή ρητή αναφορά στους όρους του Λουξεμβούργου, ενίσχυση της Κυβέρνησης ήταν. Δεν ήταν αποδυνάμωσή της, μια μέρα πριν πάει να δώσει εκείνη την πράγματι στο κορυφαίο επίπεδο μάχη, σε επίπεδο αρχηγών κυβερνήσεων.

κ.ΦΙΛΗΣ ("ΑΥΓΗ"): Κύριε Πρόεδρε, κρατώ μια συμφωνία σας, στα λόγια τουλάχιστον, με τα όσα είπε ο κ.Σημίτης, ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι είναι πάγια θέση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής πως ένα θέμα μπορούμε να συζητήσουμε στην Χάγη, την υφαλοκρηπίδα.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω εάν γνωρίζετε ότι η προσφυγή για το θέμα της υφαλοκρηπίδας συμπαρασύρει και άλλα θέματα που είναι κατά κάποιο τρόπο κυριαρχικά δικαιώματα στο Αιγαίο, όπως για παράδειγμα ότι ο ορισμός της

υφαλοκρηπίδας προϋποθέτει τον ορισμό της έκτασης των χωρικών υδάτων στο Αιγαίο, προϋποθέτει τον εναέριο χώρο.

Συνεπώς εάν αποδέχεσθε όπως είπατε -και ορθώς άκουσα- και εσείς και ο κύριος Πρωθυπουργός την μεθοδολογία της προσφυγής στην Χάγη, είναι λογικό να αποδέχεσθε και αυτή την τακτική, του συνυποσχετικού που θέτει θέματα πολιτικού διαλόγου, έστω με νομική κάλυψη και που συμπαρασύρει σε έτι παρεμπιπτοντα θέματα εκτός υφαλοκρηπίδας. Προς τι λοιπόν όλη αυτή η κριτική για τις "συννοριακές" διαφορές που αναφέρεται στο κείμενο των 15;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Μα να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Όταν λέμε συννοριακές διαφορές ή όταν λέει η Τουρκία συννοριακές διαφορές έχει ένα πολύ μεγαλύτερο κατάλογο ακόμα και των θεμάτων, από τα θέματα εκείνα τα οποία μου παρουσιάσατε τώρα εσείς.

Δεύτερον, το θέμα της υφαλοκρηπίδας είναι μια πάγια θέση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, αποδεκτή και στηριγμένη από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις.

Το τρίτο, είναι πράγματι αληθές ότι στην περίπτωση παραπομπής της υφαλοκρηπίδας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, εμείς οφείλουμε να επιμείνουμε ότι αυτό πρέπει να εξετασθεί υπό το νέο πλαίσιο επηρεαζόμενο από το νέο δίκαιο της Θάλασσας, αναμφισβήτητα.

Αλλά μην μου λέτε ότι δεν υπάρχει κανένα άλλο θέμα, ότι αυτά είναι τα θέματα, όταν η Τουρκία εγείρει σαφή ήδη ζητήματα που έχουν σχέση με γκρίζες ζώνες, εγείρει ζητήματα για νησιά και υφαλοκρηπίδες, εγείρει ζητήματα για το δικαίωμα ασφάλειας και οχύρωσης των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου.

Γ.ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ("ALPHA"): Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα να σας ρωτήσω γιατί αφήσατε να περάσει ένα κρίσιμο διάστημα 3-4 ημερών ώσπου να δώσετε αυτή τη συνέντευξη, δίνοντας ένα πλεονέκτημα στην κυβέρνηση να περάσει μια πολιτική θριαμβολογίας και δεν προχωρούσατε σε μια συνέντευξη την ίδια ημέρα, μάλιστα προχωρώντας με δραματικό τρόπο σε μια διακοπή και της περιοδείας που κάνατε για να δείξετε πραγματικά, να πείσετε ότι ήταν μια πολιτική υποχώρησης και ήττας. Ευχαριστώ.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Να ξεκαθαρίσω. Πρώτον, γιατί δεν μου αρέσουν οι δραματικές κινήσεις. Δεύτερον, γιατί θέλω να είμαι σοβαρός. Και όταν συζητάμε για τέτοια θέματα, έπρεπε να κάνουμε μια σοβαρή αποτίμηση και σε πολιτικό και σε τεχνοκρατικό επίπεδο, την οποίαν σας παρουσίασα σήμερα.

Και τρίτον, διότι αυτό θα μπορούσε να γίνει νωρίτερα μέσα στο Σαββατοκύριακο με τις φυσιολογικές όπως ξέρετε καλύτερα ίσως από εμένα αδυναμίες μιας συνέντευξης Τύπου μέσα στην Κυριακή ιδίως. Γι' αυτούς τους απλούστατους λόγους.

κ.ΚΑΚΑΛΗΣ ("ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ"): Σύμφωνα με μια ευρέως διαδεδομένη άποψη κύριε Πρόεδρε, οι αποφάσεις του Ελσίνκι

διευκολύνουν την Ελλάδα να παίξει τον ηγεμονικό της ηγετικό ρόλο στα Βαλκάνια. Και στο όνομα αυτού, δικαιολογείται και ένας "συμβιβασμός" στα ελληνοτουρκικά. Πώς εκτιμάτε εσείς αυτή την άποψη;

Και συμπληρωματικά αν μου επιτρέπετε, στο Ελσίνκι δεν ήταν μόνο το θέμα της τουρκικής υποψηφιότητας, ήταν και θέματα όπως η συγκρότηση του ευρωπαϊκού στρατού και η θεσμική αναμόρφωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αυτά τα θέματα συμφωνείτε με την κυβέρνηση;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν συμφωνώ κατ' αρχήν αλλά δεν είναι αυτό το ζήτημά μας σήμερα. Εμείς, όπως ξέρετε, είμαστε παγίως υπέρ της διαμόρφωσης κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας. Αυτό είναι δεδομένο. Όμως μας προβληματίζει το γεγονός ότι η Τουρκία χαρακτηριζόμενη ως υποψήφια χώρα, ατύπως μιν, ουσιαστικώς αρχίζει να συμμετέχει και αυτή στα κεφάλαια αυτά, διπλωματία και άμυνα.

Σε ό,τι αφορά τώρα την Διακυβερνητική, τα θεσμικά, αυτό είναι ένα τεράστιο κεφάλαιο, ένα πολύ μεγάλο ζήτημα, δεν μπορούμε να το διεξέλθουμε σήμερα. Εκείνο που μπορώ να σας πω όμως είναι ότι πιθανές μη ευχάριστες εξελίξεις στα θεσμικά, τα ξέρετε, αναστάθμιση των ψήφων, αριθμός των Επιτρόπων, ειδικές πλειοψηφίες για τη λήψη αποφάσεων κλπ., συνδυαζόμενα με την αναβάθμιση του ευρωπαϊκού ρόλου της Τουρκίας μπορεί να είναι πιο επιβαρυντικά.

Θα αρκεστώ όμως σε αυτά σήμερα, να μην μιν σε λεπτομέρειες γιατί προτιμώ να μίνουμε στα βασικά ζητήματα που έχουν σχέση με τα ελληνοτουρκικά και το Ελσίνκι.

Κ.ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ("ΑΥΡΙΑΝΗ"): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να ρωτήσω το εξής. Έχω την εντύπωση τουλάχιστον, αν μου επιτρέπετε η προσωπική κρίση, ότι προτάσσετε απέναντι στο μείζον, το έλασσον. Και ως μείζον, τουλάχιστον από πολλούς εκτιμάτε, από τα απορρέοντα της Συνόδου, ότι είναι το γεγονός ότι βάζουμε στο παιχνίδι έστω των όποιων διαφορών μας με την Τουρκία, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ότι στην ουσία εγκρίνοντας την υποψηφιότητα της Τουρκίας, έρχεται η Ευρωπαϊκή Ένωση περίπου ως εποπτεύουσα αρχή και ορίζει ή τουλάχιστον επιτηρεί την συμπεριφορά της Τουρκίας.

Αυτό είναι το μείζον, κατά πολλούς. Και εσείς προτάσσετε το έλασσον, το οποίο είναι ενδεχομένως το ζήτημα των συνοριακών διαφορών για το οποίο ούτως ή άλλως οι εκτιμήσεις είναι υποκειμενικές. Δηλαδή εκτιμήσεις και από την πλευρά της Τουρκίας που μπορεί να αναφέρεται σε γκρίζες ζώνες κλπ. αλλά και από την Ελλάδα που εμμένει σταθερά μόνο στο θέμα του συνυποσχετικού για την Χάγη. Δεν μπορώ να καταλάβω από πού και ως πού δηλαδή θεωρείτε ότι αυτό συνιστά και μόνο πολιτική υποχώρησης από τις πάγιες ελληνικές θέσεις.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Θα σας το εξηγήσω πολύ απλά, γιατί κάνατε λάθος συλλογισμό όταν λέγατε για το μείζον. Με συγχωρείτε που το λέω έτσι, γιατί θα μπορούσα να συμφωνήσω μαζί σας αν η απόφαση του Ελσίνκι ενέμενε στις αρχές που έβαλε η

απόφαση του Λουξεμβούργου. Από την ώρα που αυτό όχι απλώς έφυγε, αλλά υπάρχει αντιμετώπιση περίπου ίσων αποστάσεων, σαφώς δεν συνιστά ενίσχυση των ελληνικών θέσεων. Σαφώς δεν συνιστά "υπεροπλία" έναντι της Τουρκίας.

Και στο κάτω-κάτω της Γραφής, αυτό οφείλαμε να το έχουμε ως ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έναντι μιας χώρας η οποία ακολουθεί επεκτατική και τυχολωκτική συμπεριφορά και θέλει και επιμένει να χαρακτηριστεί υποψηφία. Αρα το μείζον όπως το είπατε εσείς, κατά την άποψή μου δεν υφίσταται.

Θα μπορούσα να προσχωρήσω εν μέρει στην δική σας άποψη, επαναλαμβάνω, εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση έμενε χονδρικά στο πνεύμα και το γράμμα του Λουξεμβούργου, δηλαδή αν περιέγραφε ένα πλαίσιο. Αν έλεγε δηλαδή -να σας το πω πολύ απλά ελληνικά- στην Τουρκία, "βεβαίως θα γίνεις υποψήφια χώρα αλλά θα πρέπει να δεσμευτείς ότι θα σέβεσαι το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες, ότι δεν έχεις επεκτατικές βλέψεις έναντι άλλων χωρών στην περιοχή -ας μην έλεγε ρητά Ελλάδα- και ότι δεν δέχεσαι, αποποιείσαι της χρήσης βίας". Σας λέω τρία πολύ βασικά.

Επιτρέψτε μου να πω, τα θεωρώ αυτονόητα. Τόσο θεμελιώδη που έπρεπε να είναι αυτονόητα. Και δεν μπορέσαμε να εξασφαλίσουμε ούτε αυτά. Κατά συνέπεια κατά την δική μου άποψη αυτό που ονομάζεται ή αποκαλείται μείζον, δεν ισχύει και μένει αυτό που εσείς λέτε έλασσον, μεταλλασόμενο όμως δυστυχώς σε μείζον.

Α.ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστούμε όλες και όλους που ήσαν σήμερα μαζί.

Κορυφή - Top